ΕΤΟΣ Α'.—ΑΡΙΘ. 1. ΑΘΗΝΑΙ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1895

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΘΩΜΑΣ Α. ΣΚΑΣΣΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Ὁδὸς Ὁμήρου ἀρ. 3—Ἔναντι Βουλῆς.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τιμὴ συνδρομῆς ἐτησίας: Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. **10.** Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. **10.**—Ἑξάμηνος τὰ ἡμίση.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀγγελίαι δημοσιεύονται μόνον ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι.— Διὰ τὰς καταχωρήσεις ἰδιαίτεραι συμφωνίαι.

ΤΟ ΗΜΕΤΕΡΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ἐν τοῖς πλουσιωτέροις καὶ τελειοτέροις τῶν παρ' ἡμῖν ἀναγνωστηρίων καὶ ἂν εἰσήλθομεν οὐδόλως ἠδυνήθημεν νὰ καταστείλωμεν αὐθόρμητον θλίψεως αἴσθημα παρατηροῦντες οἵα διαφορὰ ὑπάρχει μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων λαῶν.

Ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ οἱ δοκιμότεροι τῶν καλάμων, οἱ μᾶλλον ἐπὶ παιδείᾳ καὶ μορφώσει διακρινόμενοι ἢ καθόλου ἀπὸ πάσης δημοσιογραφικῆς δράσεως ἀπέχουσιν ἢ ἐν τῇ κονίστρᾳ τῆς δημοσιότητος κατερχόμενοι περιτρίβουσιν εἰς πολιτικὰ κυρίως ζητήματα, τιθέντες κατὰ μέρος τὰς ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς πνευματικῆς κινήσεως ὑψηλοτέρας ἀρχάς.

Ὄντως, ἐν Ἀνατολῇ οὐδεὶς δύναται νὰ κατηγορήσῃ ἡμῶν εἴτε ἐπὶ ἐλλείψει πολιτικῶν φύλλων, εἴτε ἐπὶ σπάνει περιοδικῶν, διαφόρους ἐκπληρούντων σκοπούς, προκειμένου ὅμως περὶ τοιούτων ἐπιδιωκόντων τὴν πνευματικὴν ἐπικοινωνίαν κοινοτήτων ἀδελφῶν καὶ ὁμοθρήσκων, ὅσον ἀφορᾷ τὰ σοβαρώτερα τῶν φρονημάτων καὶ τῶν αἰσθημάτων τὰ εὐγενέστερα καὶ ἱερώτερα οὐ μόνον δύναταί τις νὰ μεμφθῇ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ νὰ κακίσῃ ἐπὶ ἀσυγγνώστῳ ἀβελτηρίᾳ.

Οὕτω τὴν ἔλλειψιν Καθολικοῦ φύλλου, παρατηρήσαντες καὶ ἐπιθυμοῦντες ἐκ τῶν ἐνόντων νὰ ἀναπληρώσωμεν τὸ κενὸν τοῦτο, εὐθαρσῶς προβαίνομεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τοιούτου, εὐελπιστοῦντες ὅτι αἱ Καθολικαὶ κοινότητες ἁπάσης τῆς Ἀνατολῆς, ἀρκούντως ἐκτιμῶσαι τὰς εἰλικρινεῖς ἡμῶν ταύτας σκέψεις, θὰ σπεύσωσιν ὅπως τὸ παρὸν φύλλον, τὸ ἐπιχειροῦν νὰ πληρώσῃ τὴν μέχρι τοῦδε ἐπαισθητὴν ταύτην ἔλλειψιν, περιβάλλωσι διὰ τῆς ἀμερίστου αὐτῶν συμπαθείας καὶ ὑποστηρίξεως. Τὸ ἡμέτερον φύλλον περὶ πλείστου ποιούμενον τὴν ἁρμονίαν, ὡς ἐκ τοῦ τίτλου αὐτοῦ ἐμφαίνεται, οὐδόλως προτίθεται νὰ ἐξεγείρῃ θρησκευτικὰς διαμάχας πρὸς πᾶν ἄλλο τεινούσας ἢ εἰς τὴν μεταξὺ ἀδελφῶν κοινοτήτων διαφόρων μὲν θρησκευτικῶν δοξασιῶν πλὴν κοινῆς πατρίδος καὶ κοινῶν αἰσθημάτων, σύμπνοιαν.

Θὰ περιέχῃ κοινωνικὰς μελέτας, ἑβδομαδιαίαν ἐπιθεώρησιν τῶν κυριωτέρων πολιτικῶν γεγονότων, βιογραφίας ἐπισήμων ἀνδρῶν, ἐπιστημονικὰ ἀνάλεκτα, τερπνὰ ἠθικὰ διηγήματα καὶ λεπτομερεῖς εἰδήσεις ἀφορώσας τὴν παγκόσμιον καθολικὴν κίνησιν.

Πρὶν ἢ ὁριστικῶς κατέλθομεν εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα, ὀφείλομεν νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν ἐκ τῶν προτέρων τοῖς φίλοις ἀναγνώσταις ὅτι οὐδόλως ὀνειροπολοῦμεν δημοσιογραφικὰς δάφνας, οὔτε ἄλλην τινὰ ὑλικὴν ὠφέλειαν ἐπιζητοῦμεν, οὔτε τὴν ἀξίωσιν καὶ τὸν ἐγωϊσμὸν ἔχομεν ὅτι σπουδαίας θὰ παρέξωμεν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ ἐκδουλεύσεις. Ἀναμορφωτοῦ δόξα τοῖς κρείττοσιν ἡμῶν. Τὸν ἡμέτερον κάλαμον μετριοφρόνως ἐμπνέουσιν ὑψηλότεροι σκοποί.

Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἡμετέρων προθέσεων, ποιούμεθα ἔκκλησιν πρὸς πᾶσαν εὐγενῆ καρδίαν τῶν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος Καθολικῶν, ὧν τὴν πρόθυμον καὶ θερμὴν σύμπραξιν αἰτούμεθα καὶ προσδοκῶμεν πεποιθότες ὅτι ταύτην ἀσμένως θέλουσι παρέξει ἡμῖν καθ' ἅπαν τὸ διάστημα τῆς δημοσιογραφικῆς ἡμῶν πορείας.

Διὰ τοιούτου προγράμματος ἀναγγέλλομεν τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος φύλλου, ὅπερ ὑπὸ τὸν τίτλον **Ἁρμονία** ἐμφανίζεται τὸ πρῶτον ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ ζητοῦν νὰ καθέξῃ μικράν τινα θέσιν ἐν ταῖς ἑστίαις πασῶν τῶν Καθολικῶν οἰκογενειῶν καὶ καταστῇ ὁ προσφιλὴς αὐτῶν σύντροφος.

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Η ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΑ

Καθ' ἣν ἀκριβῶς στιγμὴν ἡ πατρίς μας ἐκ βάθρων κλονεῖται, πᾶν ὅτι τιμαλφέστερον καὶ φίλτερον ἐνυπάρχει αὐτῇ ἤρξατο νὰ ἀμαυρῶται, οὔτε πάρεργον νομίζομεν οὔτε τῶν περιστάσεων ἀφιστάμενον ἐὰν ἀφιερώσωμεν τὴν πρώτην ἡμῶν κοινωνικὴν μελέτην εἰς τὸ ἀγιώτερον, πολυτιμώτερον καὶ ὁσιώτερον κατὰ τὸν Πλάτωνα αἴσθημα, τὸ αἴσθημα τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα.

Ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἔμπρακτος ἀγάπη, ὀφείλει νὰ τείνῃ πρὸς τὴν εὐημερίαν αὐτῆς, ὀφείλει νὰ καθιστᾷ αὐτὴν σεβαστὴν παρὰ ταῖς ἔξω χώραις, ἥρεμον δὲ καὶ ἀσφαλῆ παρὰ ταῖς ἔσω. Εἰς τὰς λεγεῶνας τῶν ἀνδρείων στρατιωτῶν, εἰς τὰ ἀτρόμητα τῶν στρατηγῶν στήθη, εἰς τὰς φάλαγγας τῶν ἱππέων, εἰς τὰ φονηφόρα πυροβόλα ἅτινα κατὰ τοῦ ἔξωθεν ἐχθροῦ ἀντιτάσσει ἡ πατρίς, ἃς προτάξῃ ἑτέροθεν καὶ ἡ κοινωνία καὶ ἕκαστος ἰδίᾳ πολίτης ὑπὲρ τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῆς προόδου καὶ εὐημερίας τὰ τρόπαια κατὰ τῶν πονηρῶν αὐτοῦ τάσεων, τὰς ἀρετὰς καὶ τὸν νόμον. Ἡ πατρὶς καὶ ἐφ' ἡμῶν καὶ ἐπὶ τῆς διανοίας μας καὶ ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων μας καὶ ἐπὶ πάντων ἐν γένει τῶν πράξεών μας ἔχει ἀναφαίρετα δικαιώματα. Ἐν οἱαδήποτε στιγμῇ, ἐν οἱωδήποτε σταδίῳ καὶ ἂν εὑρισκώμεθα, δὲν εἴμεθα εἰμὴ στρατιῶται ἐν ἐφεδρείᾳ, ὀφείλοντες νὰ ἀγρυπνῶμεν νύκτα τε καὶ μεθ' ἡμέραν ὑπὲρ αὐτῆς, ἕτοιμοι ὅπως δράμωμεν πρὸς βοήθειαν καὶ εἰς τὸν ἐλάχιστον αὐτῆς κίνδυνον καὶ τὴν πρώτην προσκλησιν.

Ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων ἅτινα μᾶς ἐνεπιστεύθη, ἡ πιστὴ τῶν νόμων τήρησις, ἡ θυσία τῆς ζωῆς ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης εἶναι μὲν οὐσιωδῶς ἀναγκαῖα πρὸς τὴν ἐν γένει αὐτῆς πρόοδον, πλὴν δὲν εἶναι καὶ τὰ μόνα. Ὡς ἐν τῷ ἀτόμῳ ἡ ἱκανοποίησις τοῦ ὑλικοῦ μέρους δὲν συνεπάγεται καὶ τὴν τοῦ ὅλου, οὕτω καὶ ἐν τῇ πατρίδι. Ἐχθρὸς φοβερώτερος, κίνδυνος πλησιέστερος καὶ ἀμεσώτερος οὐ μόνον ἐπ' αὐτῆς ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν τῶν οἰκογενειῶν κυρίως ἐπικρέμαται, τὸ φάσμα τῆς κακίας ὑπονομεῦον τὰ θεμέλια τῆς κοινωνίας καὶ τῶν καλῶν ἠθῶν. Κίνδυνος ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἡ πατρὶς ἀδυνατοῦσα νὰ προασπίσῃ αὐτήν, ἱκετευτικῶς πρὸς τὰ τέκνα της καὶ μόνον πρὸς αὐτὰ προσβλέπει.

Ὁ Πατριωτισμὸς εἶναι καὶ οὗτος εἶδος λατρείας. Ἔχει τὰς δόξας του, τὰς προλήψεις του, τὸν φανατισμόν του, τὴν ἀθανασίαν του, γεννᾷ τὸν Λεωνίδαν ἐκεῖνον ὅστις πίπτει θῦμα ἑκούσιον, τὸν Βροῦτον ὅστις θυσιάζει τὰ τέκνα του, τὸν ἕτερον Βροῦτον ὅστις σφαγιάζει τὸν πατέρα του, τὸν Φωκίωνα, τὸν Κάτωνα, τὸν Κορνήλιον, τὸν Μιλτιάδην, τὸν Περικλῆ, τὸν Δημοσθένην. Ὁ Πατριωτισμὸς ἀνίστησι τὰς χώρας ἀπὸ τῆς δουλείας εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ἀπὸ τῆς στασιμότητος εἰς τὴν πρόοδον ἐξωθεῖ, ἀπὸ τῆς ἀφανείας εἰς τὴν δόξαν καὶ ἀθανασίαν παραδίδωσι αὐτάς.

Καὶ ποία ἡ πατρὶς ἑκάστου; Πατρίδα καλοῦμεν τὴν χώραν ἐκείνην ἔνθα τὸ πρῶτον ηὐτύχησέ τις νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἔνθα οἱ γονεῖς, αἱ ἱστορικαὶ παραδόσεις, αἱ ἐλπίδες, αἱ περιουσίαι, ἐκεῖ ἔνθα συσπειροῦνται αἱ φίλαι οἰκογένειαι, αἱ ἔχουσαι κοινοὺς δεσμοὺς καταγωγῆς ἠθῶν καὶ θρησκείας, ἐκεῖ ἔνθα περιφανεῖς κοινότητες συσσωματοῦνται διὰ τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἰσχύος, νόμων καὶ καθηκόντων. Οὕτω ἡ πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπη, ἡ πρὸς τὸν τόπον τῆς γεννήσεως προσκόλλησις, τὸ πνεῦμα τῆς οἰκογενείας, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἰσθήματος παράγονται, εὐρέος καὶ εὐγενοῦς διὰ τὰς γενναίας καρδίας, ὡρισμένου καὶ ἀτομικοῦ διὰ τὰς μικροπρεπεῖς ψυχάς. Αἴσχος εἰς τὸν πολίτην ἐκεῖνον οἵτινος ἡ καρδία δὲν σκιρτᾷ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῆς πατρίδος! Πιστὸς οὗτος εἰς τὴν πατρίδα, ἀγαπῶν αὐτήν, ὑπὲρ αὐτῆς θυσιαζόμενος, οὐδὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ. Οὔτε τὰς ἔξω ἐπιβουλὰς οὔτε τὰς ἔσω. Τὰς μὲν ἔξω θὰ ἀντιπετωπίσῃ ἀνδρικῶς διὰ τοῦ στήθους του, τὰς δ' ἔσω διὰ τῆς ἀγάπης, ἀφοσιώσεως καὶ εὐπειθείας πρὸς τοὺς ἀνωτάτους αὐτοῦ ἄρχοντας.

Ἀλλ' ἰδίᾳ ἐπαναλαμβάνω τὸ μέγιστον τῆς πολιτείας θηρίον εἶναι ἡ τῶν ἠθῶν διαφθορὰ ἡ καθιστῶσα στείρας καὶ διλητηριώδεις τὰς πηγὰς παντὸς ἀγαθοῦ καὶ πράξεως, ἡ μεθύουσα τὰς ψυχάς, ἡ γαγγραινοῦσα τὰς καρδίας καὶ μαραίνουσα τὴν διάνοιαν, ἡ διαφθορὰ ἡ ἀφαιροῦσα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὴν θρησκείαν, τὴν ἠθικότητα, πᾶν αἴσθημα δικαιοσύνης καὶ τιμιότητος, ἡ διαφθορὰ ἥτις πρὸ παντὸς καὶ ὡς κύριον τῆς ζωῆς σκοπὸν τιθεῖσα τὸν ἐγωϊσμόν, τὴν ἀτομικὴν εὐτυχίαν, τὴν ἡδυπάθειαν καὶ ἀπολαύσεις, ῥίπτει ὁλόκληρον λαὸν ὡς πτῶμα εἰς τὴν βορὰν τῶν ὀρνέων καὶ ἔρμαιον πρὸ τῶν ποδῶν τῶν τυράννων. Παρὰ τοῖς πεπολιτισμένοις ἔθνεσι, τὴν φιλοπατρίαν δὲν καταβάλλει οὔτ' ἡ πίεσις οὔτ' ἡ πυρῖτις, ἀλλὰ μόνον ἡ διαφθορὰ καὶ ἡ ἔκλυσις τῶν ἠθῶν.

Θ. Σ.

Ο ΕΞΩ ΚΟΣΜΟΣ

Ἡ Α. Α. ὁ Πάπας ἀπηύθυνεν αὐτόγραφον ἐπιστολὴν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Ρωσσίας Νικόλαον. Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ταύτῃ Λέων ὁ XIII εὐχαριστεῖ τὸν Τσάρον διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου πρίγκηπος Λοβάνωφ, νῦν ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ διὰ τὴν εὐμένειαν μεθ' ἧς περιβάλλει τοὺς ἐπισκόπους καὶ καθολικοὺς αὐτοῦ ὑπηκόους, περαίνει δ' εὐχόμενος ἵνα αἱ μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ἁγ. Ἕδρας σχέσεις ὁσημέραι καθίστανται φιλικώτεραι.

—

Αἱ ἐφημερίδες τῆς Βιέννης διαψεύδουσι τὰς φήμας περὶ συνεντεύξεως τῶν ἡγεμόνων τῆς τριπλῆς συμμαχίας κατὰ τὰς ἐν Κιέλῳ ἑορτάς.

—

Ἡ Γαλλία ἀπέστειλε 15,000 ἀνδρῶν εἰς Μαγαδασκάρην· κατὰ τὴν ἐκ διαφόρων πόλεων ἀναχώρησιν τοῦ στρατοῦ ὁ λαὸς ἐνθουσιωδῶς ἐζητωκραύγαζεν ὑπὲρ αὐτοῦ.

—

Συνεπείᾳ τῆς ὑπὸ τριακοσίων ἀξιωματικῶν τῆς ἐν Μαδρίτῃ φρουρᾶς ἐπιθέσεως κατὰ δύο δημοσιογραφικῶν γραφείων ἐπελθούσης ἐν Ἱσπανίᾳ ὑπουργικῆς κρίσεως, ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Ἀντιβασιλίσσης ὁ σχηματισμὸς νέας κυβερνήσεως εἰς τὸν Κανόβα δὲλ Καστέλλο. Ἡ τάξις ἀποκατέστη.

—

Ὁ μεταξὺ Ἰαπωνίας καὶ Κίνας πόλεμος, παρὰ τὰς ἀλεπαλλήλους τῶν Ἰαπώνων νίκας, φαίνεται ὅτι προσεγγίζει πρὸς τὸ τέρμα αὐτοῦ, κατὰ τελευταίαν δὲ τηλεγραφικὴν εἴδησιν, ἡ Ἰαπωνία ἐχορήγησε τῇ Κίνᾳ ἀνακωχὴν τριῶν ἑβδομάδων.

—

Ἀποκατεστάθησαν αἱ διπλωματικαὶ σχέσεις μεταξὺ Βραζιλίας καὶ Πορτογαλλίας.

—

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Γερμανικῆς Βουλῆς ἀπεδέξατο εἰς δευτέραν ἀνάγνωσιν τὸ ἐναντίον τῶν σοσιαλιστῶν νομοσχέδιον.

Τὴν ὀγδοηκοστὴν ἐπέτειον τοῦ Βίσμαρκ ὁ γερμανικὸς λαὸς ἀνήγαγεν εἰς ἐθνικὴν ἑορτὴν καὶ συνηγθάνθη τὴν ἀνάγκην ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ν' ἀποθεώσῃ τὸν μέγιστον ζῶντα γερμανόν.

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἀληθὴς πλημμύρα τηλεγραφημάτων καὶ ἐπιστολῶν καταφθάνει εἰς Friedrichsruhe καὶ πρὸ τοῦ Βίσμαρκ προσέρχονται καθ' ἑκάστην ἐνθουσιῶντα πλήθη πανταχόθεν τῆς Γερμανίας, δάφνης κλάδους κρατοῦντα, ὅπως συγχαρῶσι καὶ ἐπευφημήσωσιν ἕνα τῶν τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς ἐνδοξοτέρων πολιτικῶν ἀνδρῶν.

Ἀληθὴς κηλὶς ὅμως ἐπὶ τοῦ ἡλίου τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἐκδηλουμένης ἐθνικῆς ὑπὲρ τοῦ Βίσμαρκ εὐγνωμοσύνης, ἦτο ἡ ἀπόφασις τοῦ Γερμανικοῦ Κοινοβουλίου νὰ μὴ μετάσχῃ ἐπισήμως τῶν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἐκδηλώσεων τιμῆς.

Τῇ 23 Μαρτίου ὁ πρόεδρος τοῦ Reichstag παρακαλεῖ τὸ κοινοβούλιον ὅπως τῷ δώσῃ τὴν ἐντολὴν νὰ μεταβῇ κατὰ τὴν πανηγυρικὴν ἡμέραν τῆς 2 Ἀπριλίου παρὰ τῷ Βίσμαρκ καὶ χαιρετίσῃ ἐν ὀνόματι τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ «τὸν τελευλαῖον ἐπιζῶντα ἐκ τῶν θεμελιωτῶν τῆς γερμανικῆς αὐτοκρατορίας».

Ἡ σειρὰ τῶν ἀντιφρονούντων ἄρχεται διὰ τοῦ Ρίχτερ ὅστις ὁμιλῶν μετὰ σφοδρότητος λέγει ὅτι δὲν ἐλησμόνησε τὰς ἀντικοινοβουλευτικὰς περιφρονήσεις τοῦ Βίσμαρκ οὔτε τὸ ἐπίθετον τῶν «μετημφιεσμένων» διὰ τοῦ ὁποίου οὗτος ἠγάπα νὰ ἐπιτίθηται κατὰ τῶν προοδευτικῶν.

Καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῶν Πολωνῶν διεκήρυξεν ἐξ ὀνόματος αὐτῶν ὅτι οὗτοι δὲν δύνανται νὰ λάβωσι μέρος εἰς συγχαρητήρια πρὸς πολιτικὸν ἄνδρα πολεμήσαντα τὰ δικαιώματα, τὴν ἐθνικότητα καὶ τὴν ὕπαρξιν αὐτῶν.

Ἐν τέλει ὁ κόμης Χόμπεβ, ἀναγνώσας ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθολικοῦ Κέντρου δήλωσιν μετριοπαθῆ, μεμετρημένην, ἀλλὰ λίαν κατηγορηματικὴν εἶπε μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑπόμενα: «Ἡ πρότασις περὶ τῶν συγχαρητηρίων φέρει πολιτικὸν χαρακτῆρα, τὸ Κέντρον δὲ χωρὶς νὰ παραγνωρίσῃ τὰς διὰ τὸ ἔργον τῆς γερμανικῆς ἑνότητος ὑπηρεσίας τοῦ Βίσμαρκ, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ταύτην χωρὶς νὰ ἐπιδοκιμάσῃ ἐν συνόλῳ τὰς ἀρχὰς αἵτινες ὡδήγησαν αὐτὸν εἰς τὴν πολιτικήν του τὴν ὁποίαν σήμερον ἀκόμη, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν αὐτοῦ, προσπαθεῖ μὲ ὅλην τὴν ἐπισημότητα τοῦ προσώπου του νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ τῆς κοινῆς γνώμης». Ὁ ρήτωρ καταλήγων λέγει ὅτι ὁ Βίσμαρκ ἀποτελεῖ τί ἀδιαίρετον καὶ ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ προκαλέσῃ πολιτικὴν συζήτησιν διὰ νὰ ἐπαυξήσῃ τὰς δυσκολίας, τὰς ἀναφυομένας ἐπὶ τοῦ ζητήματος, καὶ ὅτι μετὰ λύπης προβαίνει εἰς τὴν δήλωσιν ταύτην μὴ δυνάμενος νὰ ψηφίσῃ τὴν ὑποβληθεῖσαν πρότασιν. Ἡ δήλωσις αὕτη συχνάκις διεκόπη ὑπὸ διαμαρτυριῶν καὶ χειροκροτημάτων καὶ τοῦ προεδρικοῦ κώδωνος, ὅστις ἀντήχει ἀδιακόπως, μετὰ τὴν ζωηρὰν δὲ καὶ θυελλώδη ταύτην συζήτησιν, ἐνεργεῖται ἡ ὀνομαστικὴ ψηφοφορία. Ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτου θορύβου ὁ πρόεδρος ἀναγγέλλει ὅτι ὑπὲρ τῆς προτάσεως ἐψήφισαν 147, ἐναντίον δ' αὐτῆς 163 καὶ δηλοῖ συγχρόνως ὅτι ὡς εἰσηγητὴς ταύτης θεωρεῖ ἑαυτὸν ὑπόχρεον νὰ παραιτηθῇ τοῦ ἀξιώματος τῆς προεδρείας.

Ο ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΑΓΩΝ

Ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀθλιότητος, εἰς ἣν περιήλθομεν ἐξ αἰτίας τῆς ὑπὸ τῶν προσωπικῶν κομμάτων ἐπιζημίου πολιτικῆς ἐπὶ τῶν καθόλου ἡμῶν δημοσίων πραγμάτων, παρίσταται ἀκτὶς παρήγορος ἡ ἐκδηλουμένη τάσις εἰς χειραφεσίαν τῶν ἐκλογέων καὶ τῶν πολιτευομένων ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῶν προσωπικῶν κομμάτων. Ὅπως ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Συντάγματος παραχθῶσι τὰ ἀγαθά, ἅτινα προσδοκᾷ ἡ πολιτεία, ἀνάγκη αἱ θεμελιώδεις αὐτοῦ ἀρχαὶ νὰ ῥιζοβολήσωσι διὰ τῶν ἀγαθῶν νόμων οἵτινες δέον νὰ συνοδεύωσιν αὐτό, ἀνάγκη ἵνα πάντες οἱ ἐκλογεῖς καὶ ἰδίως οἱ πολιτευόμενοι ἐμφορηθῶσιν ὑπὸ ἀληθοῦς συνταγματικοῦ πνεύματος.

Τὸ Συνταγματικὸν πολίτευμα, ἄριστον καθ' ἑαυτό, ἀποβαίνει πηγὴ μεγάλου κακοῦ, ὁσάκις οἱ ἡγήτορες τῶν κομμάτων διευθύνωσι κατ' ἰδίαν θέλησιν τὰ πολιτικὰ πράγματα ἀνεξελέγκτως. Ὅπως λειτουργῇ καλῶς καὶ ἐπωφελῶς ἀπαραίτητον νὰ ἀναλαμβάνωσι τὴν διεξαγωγὴν τῶν κοινῶν κυβερνήσεις διατελοῦσαι ὑπὸ ἀληθῶς κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον, καθόσον ὅπου ὁ ἔλεγχος οὗτος ἐλλείπει, διότι οἱ βουλευταὶ τυγχάνουσι προσδεδεμένοι εἰς τὸ ἅρμα τῶν προσωπικῶν κομμάτων, ἐπέρχονται τὰ οἰκτρὰ ἀποτελέσματα ἅτινα βλέπομεν ἤδη ἐν Ἑλλάδι, διαταράσσεται ἡ ὅλη οἰκονομία τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ ἀντὶ τῆς ἰσορροπίας τῶν ἐξουσιῶν ἱδρύεται ἀληθὴς δεσποτισμὸς κυβερνήσεων πρὸς βλάβην τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Ἀλλ' ὡς ἐλέχθη, παρ' ἡμῖν, διὰ τοῦ νῦν ἰσχύοντος συστήματος, ἐξαφανίζεται ὁλοσχερῶς ὁ βουλευτικὸς ἔλεγχος καὶ διέπει τὸν τόπον ἡ δικτατορία τῶν προσωπικῶν κομμάτων, ἕνεκεν τῆς ὁποίας ἐπῆλθεν ἡ οἰκτρὰ ἡμῶν ἠθικὴ καὶ οἰκονομικὴ καταπτωσις, ἧς σύμπτωμα κατάδηλον ἡ πενία τοῦ λαοῦ καὶ ὁ πολλαπλασιασμὸς τῶν ἀδικημάτων.

Μεθ' ὅλα ταῦτα, ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τοιαύτης κυβερνητικῆς καταστάσεως, δὲν ἀπώλεσεν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὰ εὐγενῆ ἔνστικτα καὶ τὰ πολιτικὰ προτερήματα. Τεκμήριον τούτου πρόδηλον τὸ ἀναπτυσσόμενον ἤδη πανταχοῦ φρόνημα τῆς κομματικῆς χειραφετήσεως, τὸ μόνον δυνάμενον κατ' ἐξοχὴν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ ἔθνους πρόοδον καὶ τὴν ἀνόρθωσιν τῶν δημοσίων, ἐὰν χειραγωγηθῇ νοημόνως καὶ δεξιῶς.

Ἐν μέτρον νομίζομεν ἡμεῖς σήμερον συντελεστικὸν εἰς τὸν σκοπὸν τὸν ὄντως σωτήριον, τὴν ἵδρυσιν πολιτικῶν συλλόγων, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῶν ἐν Εὐρώπῃ τοιούτων, μονίμως καὶ εἰλικρινῶς ἐργαζομένων, συνασπιζόντων τὰ ὁμοφρονοῦντα πλήθη τῶν πολιτῶν εἰς σύμπραξιν καὶ ποδηγετούντων τὸ δημόσιον φρόνημα.

Πανταχοῦ τοῦ κόσμου οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ δρῶσι κυρίως διὰ συλλόγων καὶ λεσχῶν ὑπὲρ τῶν δημοσίων συνασπιζόμενοι, συμπράττοντες, συσκεπτόμενοι, φωτιζόμενοι, ἀναδεικνύντες τὸ ἐθνικὸν φρόνημα πανίσχυρον, ἐπιβάλλοντες αὐτὸ εἰς τοὺς τὰ κοινὰ διαχειριζομένους καὶ χαλιναγωγοῦντες τοὺς δημοσίους λειτουργοὺς διὰ τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς αὐστηρᾶς ἐπιβλέψεως.

Ἀλλὰ καίτοι παρ' ἡμῖν ἡ χρησιμότης τῶν τοιούτων ἱδρυμάτων δὲν κατενοήθη εἰσέτι ἐπαρκῶς, δὲν ἔχομεν οὐχ ἧττον λόγους ἐντελοῦς ἀπαγορευτέους, διότι εἰς τὸ ἐπικρατοῦν νῦν σημεῖον τῆς ἀπελπισίας, ἐν μέσῳ τῆς θλιβερᾶς τῶν πραγμάτων καταστάσεως, καὶ ἐν παραμοναῖς βουλευτικῶν ἐκλογῶν, ἐνθαρρυντικὸν φαινόμενον εἶνε ὅτι ἐξεδηλώθησαν καὶ παρ' ἡμῖν εὐγενεῖς διαθέσεις πρὸς ὑποστήριξιν ἀνδρῶν κομματικῶς ἀνεξαρτήτων καὶ εἰς τὴν τῶν κοινῶν βελτίωσιν ἀποκλειστικῶς ἀποβλεπόντων.

Εὐτυχῶς τοὺς ἄνδρας τούτους δὲν παρίσταται ἀνάγκη νὰ λάβῃ τις Διογένους φανὸν ἀνὰ χεῖρας ἵνα τοὺς ἀνεύρῃ. Ὑπαρχουσιν ἐπιβεβλημένοι εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν ὡς ἐκ τῶν φώτων καὶ τῆς ἀκεραιότητος τοῦ χαρακτῆρος των, διακριθέντες ὑπὸ τοῦ ἀμέμπτου παρελθόντος αὐτῶν, εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀποβλέποντες ἢ τὴν ῥιζικὴν ἐξάλειψιν τῆς καταστρεπτικῆς συναλλαγῆς καὶ δυναμένων ἀσφαλῶς νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὰς ὑψηλὰς τοῦ βουλευτικοῦ ἀξιώματος ὑποχρεώσεις.

Τὸ πρᾶγμα εἶνε ὁπωσδήποτε παρήγορον, ἃς ἐλπίσωμεν δ' ὅτι ἐκ τῶν σεβαστῶν τούτων ἀνδρῶν, πολλοὶ θὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν νέαν Βουλὴν πρὸς σύμπηξιν ὁμάδος, ἥτις ἐν ἀξιοπρεπείᾳ καὶ ἀνεξαρτησίᾳ, ἄνευ ἐγωϊσμοῦ, ἄνευ προσωπικῆς φιλοδοξίας, μὲ νέας ἰδέας, μὲ νέας ἀρχάς, μὲ νέον πρόγραμμα, ἐναντίον τῆς κομματικῆς ἐξαχρειώσεως καὶ τῆς πρωθυπουργικῆς μοναρχικότητος, θὰ ἐργασθῇ μετὰ ζήλου καὶ πατριωτικῆς αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ ἀνορθώσεως τοῦ οἰκτρῶς καταρρέοντος πολιτικοῦ ἡμῶν οἰκοδομήματος.

Βεβαίως ὁ πολὺς λαὸς ἤρχισεν ἤδη νὰ κατανοῇ τὸν ἄμεσον καὶ προφανῆ κίνδυνον ὃν ἐν προσεχεῖ μέλλοντι διατρέχει ἐὰν δὲν ἐκλέξῃ ἄνδρας νοημοσύνης, ἐμπειρίας, θετικῶν καὶ ποικίλων γνώσεων, χρηστὰς παρέχοντας ἐλπίδας, ἱκανοὺς νὰ νοήσωσι καὶ νὰ πράξωσι τὰ δέοντα, ἄνδρας ἐντίμους καὶ μὴ μαινομένους ὑπὸ παραφόρου φιλαρχίας. Ἀλλ' ἐὰν παρὰ προσδοκίαν συμβῇ οἱ ἀγῶνες τῶν ἀνδρῶν τούτων νὰ ματαιωθῶσι καὶ ὁ διακαὴς αὐτῶν πόθος ὑπὲρ ἀνορθώσεως τῶν δημοσίων νὰ ναυαγήσῃ, τότε πιθανῶς θὰ παρέλθῃ ὁ καιρὸς τῆς οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς σωτηρίας.

Τοιοῦτο προβλέποντες τὸ μετ' ὀλίγον μέλλον, καθήκον ἡμῶν δημοσιογραφικὸν νομίζομεν ὅπως μετὰ φιλοπατρίδος εὐθύτητος χαράξωμεν τὰς γραμμὰς ταύτας, ἀνατιθέμενοι τὰς ἐλπίδας ἡμῶν εἰς τὸν οἰκτίρμονα Θεόν, τὸν πολλάκις προστατεύσαντα τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ ἀτυχημάτων καὶ συμφορῶν.

Ἡ ἐν ταῖς ἀθηναϊκαῖς ἐφημερίσιν ἀναγραφεῖσα εἴδησις περὶ διορισμοῦ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ αἰδεσίμου Κανονικοῦ ***Ἀντωνίου Πολίτου*** ὡς Καθολικοῦ Ἐπισκόπου Σύρου, καίτοι κατὰ τὰς ἡμετέρας πληροφορίας μὴ ἀνακοινωθεῖσα ἔτι ἐπισήμως, εὐαρέστως ἠκούσθη παρὰ τῆς κοινωνίας. Μέχρι τῆς ἀφίξεως νέου Ἐπισκόπου τὰ τῆς Ἐπισκοπῆς Σύρου θέλει διευθύνῃ ὁ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἕδρας διορισθεὶς γενικὸς διαχειριστὴς τῆς αὐτόθι διοικήσεως ***αἰδ. Ἀντώνιος Παλαιολόγος.***

Οἱ ἐκ τοῦ ἐν Νάξῳ καθολικοῦ κλήρου αἰδ. Κανονικοὶ ἐπὶ τούτῳ συνελθόντες, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διαχειριστοῦ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Νάξου Σεβασμιωτάτου Ἰωσὴφ Ζαφφίνου, ἐξελέξαντο διὰ ψηφοφορίας ἀντιπρόσωπον αὐτῶν (Vicario Capitolare) τὸν Κανονικὸν ***Βίκτωρα-δε-Δαστὶκ*** μέχρις ὁριστικοῦ διορισμοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Ἡ Ἁγία Ἕδρα ἐπεκύρωσε τὴν ἐκλογὴν ταύτην, ἐφ' ᾧ συγχαίρομεν αὐτῷ.

Ἡ ἤδη ἐν Κερκύρᾳ διαμένουσα αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ἀναχωρεῖ διὰ Βρινδήσιον ὅπως παραλάβῃ τὴν θυγατέρα αὐτῆς Γκιζέλαν, ἥτις μετὰ τοῦ συζύγου της Λουδοβίκου τῆς Βαυαρίας θὰ περιέλθῃ διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἐπίσημοι ξένοι θὰ ἐπισκεφθῶσι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ τὰς Ἀθήνας.

Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας κόμης Ἀλβέρτος Πιζάνη-Δόσση ὅστις τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐγένετο δεκτὸς εἰς ἐπίσημον ἀκρόασιν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ θρόνου ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, πρὸς ὃν ἐπαρουσίασε τὰ διαπιστευτήρια αὐτοῦ γράμματα.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπεβίωσεν ἐν Βουκουρεστίῳ ὁ κ. ***Ἐμμανουὴλ Γκρατιστεάνος,*** πατὴρ τῆς συζύγου τοῦ παρ' ἡμῖν πρέσβεως τοῦ Βελγίου βαρώνου Guillaum, ἀπολαμβάνων παρὰ τῇ αὐτόθι κοινωνίᾳ πλήρους σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμήσεως.

Ἀφίκετο ἐνταῦθα ἕνεκα τῶν ἑορτῶν τοῦ Πάσχα ὁ αἰδέσιμος Πατὴρ ***Ἀντώνιος*** *Burlò*, τοῦ ἐν Σύρῳ τάγματος τῶν Ἰησουϊτῶν.

Ἀφίκετο ἐπίσης ὁ αἰδεσιμώτατος ἱερεὺς ***Πέτρος*** *Baret*, διευθυντὴς τῆς ἐν Τήνῳ Γαλλικῆς Σχολῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ, ὅπως ἐν τῷ ἐνταῦθα Καθολικῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ποιήσηται γαλλιστὶ ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει τῶν Ἱερῶν Παθῶν σειρὰν ὁμιλιῶν, ἀρχομένων ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου ὥραν 5 μ. μ. Θὰ συνεχίσῃ διδάσκων καθ' ἑκάστην τὴν 10ην π. μ. καὶ 5ην μ. μ. μέχρι τῆς Μεγάλης Τετάρτης.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἑσπερινῆς Ἀκολουθίας, ἀρχομένης τὴν 5 μ. μ., θὰ ἐκφωνήσῃ ἑλληνιστὶ λόγον ἐπὶ τῶν Παθῶν τοῦ Σωτῆρος ὁ αἰδέσιμος ἱερεὺς ***Χρύσ. Σωμμαρίπας.***

Διευθυντὴς τῆς Διοικητικῆς ἀστυνομίας Ἀθηνῶν-Πειραιῶς, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος κ. Βούλτσου διωρίσθη ὁ καὶ πρώην τοιοῦτος ἀντισυνταγματάρχης κ. Μπαϊρακτάρης, οὗτινος γνωστὸν τυγχάνει τὸ εὐδόκιμον ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ἀστυνομίας παρελθόν.

Τὰ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων ἐπιτροπῆς κατατεθέντα χρήματα ἀνέρχονται μέχρι τοῦδε ὡς ἔγγιστα εἰς δραχ. 150,000.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀπεφάσισε τὴν ἐν Ἀθήναις ἵδρυσιν Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐνταῦθα ξένων τοιούτων ψηφίσαν καὶ τὸν ὀργανισμὸν αὐτῆς.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ Α. Α. ὁ Πάπας ἀπεφάσισε νὰ ἱδρύσῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει πανεπιστήμιον ἐν ᾧ πλὴν τῶν διαφόρων ἄλλων ἐπιστημῶν θὰ διδάσκηται ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ τὸ ἑλληνικὸν ῥητόν.

— Ἡ σύζυγος τοῦ ἐν Βιέννῃ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰαπωνίας Μίσσα Ὀνιάμα, πρὸ πολλοῦ δεικνύουσα τάσεις ὑπὲρ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ἠσπάσατο τὸ Καθολικὸν δόγμα, μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀποταχθεῖσα τὸν Βουδδισμόν.

— Ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας Βόλου συνελήφθη καὶ ἤχθη εἰς τὸ στρατολογικὸν γραφεῖον Λαρίσσης νεαρὸς ἱερεὺς ἐκ τοῦ χωρίου Διμηνίου, καταζητούμενος ὑπὸ τῆς στρατιωτικῆς ἀρχῆς ὡς κληρωτὸς τῆς ἐνεστώσης ἀπογραφῆς.

— Ἡ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐκδιδομένη ἑλληνικὴ ἐφημερὶς « Ἀτλαντὶς » ἀνέγραψε τὴν παράδοξον εἴδησιν ὅτι ὁ βασιλόπαις Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος θέλει ὑποστηριχθῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσσίας, ἐν περιπτώσει ἀνεξαρτησίας τῆς Ἀρμενίας ὡς ἡγεμὼν αὐτῆς. Ἑτέρα δ' ἐφημερὶς « Armenia » λέγει ὅτι οἱ Ἀρμένιοι ὑποδεικνύουσι τὸν μέγα Δοῦκα Μιχαήλ, ὡς τὸν δημοτικώτατον ἐν Καυκάσῳ πρίγκηπα.

— Ἡ θυγάτηρ τοῦ κόμητος τῶν Παρισίων, ἡ Αὐρηλιανὴ ἡγεμονὶς Ἑλένη, ἐμνηστεύσατο τὸν ἀνεψιὸν τοῦ βασιλέως τῆς Ἰταλίας, δοῦκα τῆς Ἀόστης. Ὁ Πάπας ἔπεμψε τοῖς μελλονύμφοις τὰς εὐλογίας Αὐτοῦ. Ἡ νύμφη λέγεται ὅτι φέρει ὡς προῖκα δέκα ἑκατομμύρια φράγκων.

— Αἱ ἐν Νικαίᾳ ἑορταὶ τοῦ συλλόγου τῶν ἀνθέων ὑπῆρξαν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ζωηρόταται συνετέλεσε δὲ μεγάλως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην καὶ ἡ παρουσία τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας.

— Χωρίον ὁλόκληρον καλούμενον Βόλλαρα ἐν Πλακεντίᾳ τῆς Ἰταλίας κατεστράφη ἐκ πτώσεως παρακειμένου ὄρους.

— Φανατικοὶ Ἄραβες προσέβαλον καὶ διήρπασαν τὴν ἑβραϊκὴν συναγωγὴν τοῦ Ζελίτεν.

—Πρωτοφανοῦς ὑποδοχῆς ἔτυχε τελευταίως ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Φέλιξ Φὼρ ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτοῦ ἔνθα ἐδέχθη 1200 ἄτομα ἀντιπροσωπεύοντα τὸν ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν κόσμον μεταβάντα παρ' αὐτῷ ὅπως συγχαρῶσι τὸν πρώην συνάδελφον διὰ τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα εἰς ὃ ἀνεβιβάσθη.

— Διοργανωθείσης ἐκθέσεως γαλῶν εἰς τὸ Ἀκουάριον τοῦ Λονδίνου ἐξετέθησαν ἐν ὅλῳ 700 τοιαῦται ποικίλων εἰδῶν. Ἡ ἐξοχωτέρα αὐτῶν βραβευθεῖσα ἔλαβε 1000 λίρας στερλίνας.

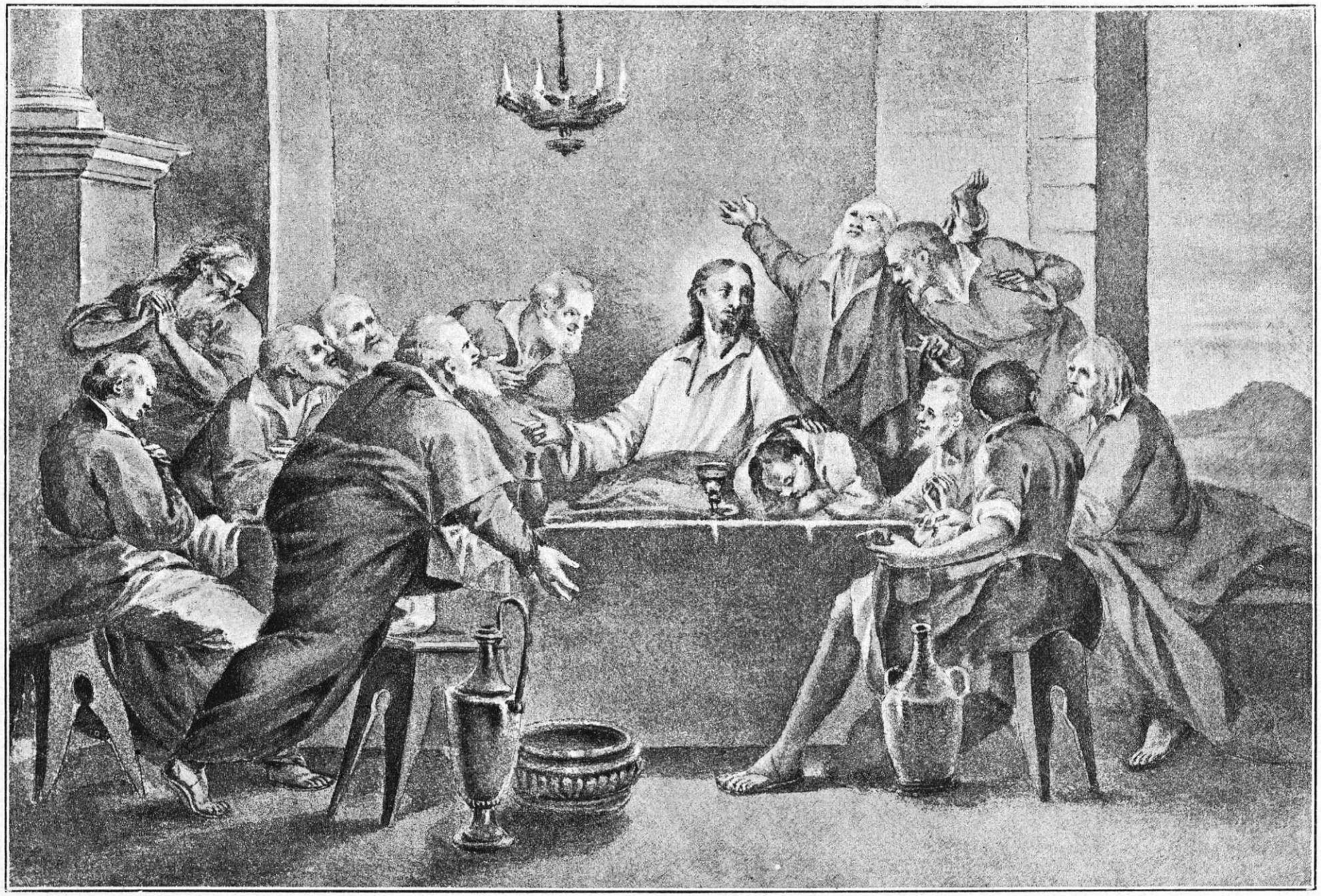

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΕΙΠΝΟΣ

(Εἰκὼν Ν. Καντούνη).

Η ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑι ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΙΩΣΗΦ ΖΑΦΦΙΝΟΥ

Ἡ ἐν Κερκύρᾳ γενομένη μεγαλοπρεπὴς κηδεία τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου *Ἰωσὴφ Ζαφφίνου* ἐναργῶς ἀπέδειξε τὴν ἀγάπην ἧς οὗτος ἀπελάμβανε παρὰ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ πατρίδι. Λόγους ἐπικηδείους ἐξεφώνησαν ἰταλιστὶ μὲν οἱ ἐν Κερκύρᾳ Κανονικοὶ αἰδ. Φραγκ. Διμέντος καὶ Δομ. Δαρμανίν, ἑλληνιστὶ δὲ ὁ ἐξ Ἀθηνῶν αἰδ. ἱερεὺς Χρύσ. Σωμμαρίπας, δημοσιευθέντα ἐν τῇ Κερκυραϊκῇ συναδέλφῳ «Ἐφημερίδι τῶν Εἰδήσεων» ἐξ οὗ ἀποσπῶμεν τὰ ἀκόλουθα:

. . . . . .

Ὁ πεφιλημένος ὑμῖν συμπολίτης, ὁ σεβαστὸς Ἱεράρχης *Ἰωσὴφ Ζαφφῖνος*, ὃν ἡ πατρίς του μετὰ δικαίας ἀγαλλιάσεως σεμνυνομένη ἐπὶ ταῖς ἀρεταῖς του θὰ ὑπεδέχετο ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς, νεκρὸς ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀπὸ τοῦ φερέτρου τούτου ὡς στρατιώτης πεσὼν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἐπαναφέρεται εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρός του ἵν' ἀποτείνῃ αὐτῇ τὸ ὕστατον καὶ παραδώσῃ τὸ σῶμά του εἰς μαρτύριον τῆς ἀκραιφνοῦς ἀγάπης, δι' ἧς ἠγάπησεν αὐτήν. Καὶ ἡ πατρίς του δικαίως σεμνύνεται διὰ τὸ τέκνον αὐτῆς, καθόσον αἱ ἀρεταὶ δι' ὧν ἐγαλούχησεν αὐτὸ τοσαύτην αἴγλην ἐκτήσαντο, ὥστε καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν γνωρισάντων αὐτὸν δικαίως ἀπέσπασαν, καὶ τοὺς τὴν ἐκκλησίαν ἐν Ρώμῃ ἰθύνοντας, κατέπεισαν ὅπως ἐγχειρήσωσιν αὐτῷ τὴν Ποιμαντορικὴν ῥάβδον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Νάξου καὶ Μητροπόλεως τοῦ Αἰγαίου πελάγους.

. . . . . .

Ἡ ἐπὶ δεκαπενταετίαν καὶ πλέον πατρικὴ στοργὴ καὶ μέριμνα αὐτοῦ, αἱ ἀρεταὶ δι' ὧν τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα ὡς ἀνέσπερος ἥλιος ἐφώτιζεν, οἱ ἐνδελεχεῖς κόποι δι' ὧν τὴν εὐπραγίαν τῆς νέας αὐτοῦ πατρίδος ἐπεδίωκε, ταῦτα πάντα θὰ μείνωσιν ἐσαεὶ ἀνεξάλειπτα εἰς τὸ πνεῦμα τῶν συμπολιτῶν μου, ὧν αἱ εὐλογίαι θερμαὶ ἀείποτε θ' ἀνέρχωνται πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Καὶ δικαίως: πῶς δύναται ὁ χρόνος ν' ἀπαλείψῃ τὸ αἴσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης ἀπὸ τῆς καρδίας τῶν τέκνων του; πῶς δύναται ὁ χρόνος νὰ σκιάσῃ τὴν λαμπηδόνα τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ; Τὸ ἄνθος ἐμαράνθη μέν, ἀλλ' ἡ εὐωδία του δὲν ἐξατμίζεται εὐκόλως. Ἀπηνὴς ὁ θάνατος κατήνεγκε καίριον τραῦμα ἀποκόπτων τῆς πολυτίμου ζωῆς του τὸ νῆμα, ἀλλὰ τὸ δολοφόνον αὐτοῦ ὅπλον ἀνίσχυρον καταπίπτει θραυόμενον ἐπὶ τῶν ἀδαμαντίνων ἀρετῶν, δι' ὧν ὁ *Ἰωσὴφ Ζαφφῖνος* ἐκοσμεῖτο. Κλαύσατε πάντες οἱ ἀγαπήσαντες αὐτὸν καὶ τὰ δάκρυα ὑμῶν ἔσονται δίκαια, πλὴν ἅμα παρηγορήθητε, διότι ἑκάστῳ ὑμῶν ἐγκατέλιπεν ἐνθύμιον ἄξιον τῆς ἀγάπης του. Παρηγορήθητι, πατρίς μου Νάξος, διότι ὡς παρακαταθήκην ἱερὰν παρέλαβες τὰς ἀρετάς του. Παρηγορήθητι, πρωτεύουσα τοῦ Ἔθνους ἡμῶν, διότι ὡς φιλόστοργον τέκνον τοῦ ὁποίου ἡ καρδία πάλλει διὰ τὴν πεφιλημένην αὐτῷ μητέρα, ἐντὸς τῶν κόλπων σου παρέδωκε τὴν τελευταίαν πνοήν . . . Παρηγορήθητι σὺ ἰδίως, περιώνυμος τῶν Φαιάκων γῆ, διότι ἂν ἐστερήθης τοῦ τέκνου σου ζῶντος, διότι οὕτως ἔδοξεν ἀνωτέρᾳ βουλῇ, πρὸς σὲ ἤδη ἀποδίδει τὸ σῶμα καὶ μετὰ σοῦ ἀδιαρρήκτως ἑνοῦται!

Χάριτας ὅθεν ὁμολογῶν τῷ πανσέπτῳ Ἱεράρχῃ Κερκύρας *σεβασμίῳ Boni*, ὅστις μοὶ ἐπιτρέπει ὅπως καὶ ἐντεῦθεν τὸ ὕστατον σοὶ ἀποτείνω χαῖρε, παρήγορον ἀνάμνησιν ἐκλαμβάνω τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι ἐντολὴν παρὰ τῆς πατρίδος μου Νάξου καὶ παρὰ τῆς ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν διὰ τοῦ ἰθύνοντος αὐτὴν *αἰδ. Ριβέλλη* ὅπως σοὶ ἀποδώσω τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν ἐνῷ ἡ πεφιλημένη σοι γεννέτειρα ἀνοίγει τοὺς κόλπους της ἵνα ἐντὸς αὐτῶν καλύψῃ τὸ πολύτιμόν σου σῶμα. Ἀναπαύθητι λοιπόν, σεβαστέ μοι Ἱεράρχα καὶ ἀγαπητέ μοι Πάτερ, ἐντὸς αὐτῶν, ἀναπαύθητι καὶ ἡ παρ' ἐμοὶ ζωηρὰ ἀνάμνησις τῶν ἀρετῶν σου, καὶ ἡ αἰμάσσουσα θλῖψις ἐμοῦ τοῦ τέκνου σου ὡς ἠδὺ βαυκάλισμα θὰ καθιστᾷ ἐλαφρὰν τὴν γῆν ἥτις θὰ σὲ καλύπτῃ καὶ γλυκὺν τὸν ὕπνον σου, ὕπνον τοῦ δικαίου. Ἡ εἰρήνη, ἣν ζῶν ἠγάπησας, ἔσται σοι ἄγρυπνος σύντροφος ἐν τῇ ἀναπαύσει σου. Ἐνῷ δὲ ἡ ψυχή σου ἵπταται διὰ τῶν πτερύγων τῶν ἀρετῶν της πρὸς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ τῆς δόξης, τὸ θερμὸν δάκρυ μου θ' ἀρδεύῃ τὸν τάφον σου, ἐφ' οὗ ἀείποτε εὐώδης θ' ἀνθῇ ἡ ἀνάμνησις αὐτῶν, καὶ τὸ ἄρωμά των ὡς βάλσαμον θὰ κατευναζῇ τοὺς πόνους τῆς τεθλιμμένης καρδίας μου μέχρις οὗ εὐδαίμων ἐν τῇ αἰωνίᾳ μακαριότητι μετὰ σοῦ συναντηθῇ!

---

1 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΗΣ "ΑΡΜΟΝΙΑΣ„ 1

SILVIO PELICCO

ΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ ΜΟΥ

ΚΕΦ. Ι

Τὴν Παρασκευὴν 13 Ὀκτωβρίου 1820, συνελήφθην εἰς Μιλάνον καὶ ἀπήχθην εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Ἁγίας Μαργαρίτης! Ἦτο ἡ τρίτη ὥρα μετὰ μεσημβρίαν. Καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν ἡμέραν καὶ τὰς ἄλλας ἀκόμη ὑπέστην συνεχεῖς ἀνακρίσεις. Ἀλλὰ περὶ ὅλων τούτων οὐδὲν θὰ εἴπω. Ὅμοιος πρὸς ἐρῶντα ὅστις ὑπὸ τῆς φιλτάτης του ἀποπεμφθείς, ἀποφασίζει νὰ φέρηται ἀπαθῶς πρὸς ταύτην, καταλείπω τὰ πολιτικὰ ὅπου εὑρίσκονται, καὶ ὁμιλῶ περὶ ἄλλων.

Τὸ ἑσπέρας τῆς ἀποφράδος ἐκείνης Παρασκευῆς περὶ τὴν ἐννάτην ὥραν, ὁ γραμματεὺς μὲ παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ δεσμοφύλακος. Οὗτος ἀφ' οὗ μὲ ὡδήγησεν εἰς τὸ προωρισμένον δι' ἐμὲ δωμάτιον, μὲ προσεκάλεσε διὰ τρόπου λίαν εὐγενοῦς νὰ τῷ ἐγχειρίσω (ὅπως μοὶ ἀποδοθῇ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι) τὸ ὡρολόγιόν μου, τὰ χρήματα καὶ ὅτι ἄλλο εἶχον εἰς τὰ θυλάκιά μου· κοτόπιν μοὶ ηὐχήθη εὐσεβάστως τὴν καλὴν νύκτα.

— Σὲ παρακαλῶ, φίλε μου, τῷ εἶπον: δὲν ἔφαγον σήμερον· εἰπὲ νὰ μοὶ φέρωσί τι.

— Ἀμέσως· τὸ ξενοδοχεῖον εἶναι ἐδῶ πλησίον, καὶ ὁ κύριος θὰ ἴδῃ τί καλὸ κρασί!

— Κρασί . . . δὲν πίνω.

Εἰς τὴν ἀπάντησιν ταύτην ὁ κὺρ Ἄγγελος, μὲ προσέβλεψεν ἔκπληκτος, νομίσας ὅτι ἠστειευόμην.

Οἱ φύλακες οἱ ὁποῖοι συγχρόνως διετήρουν καὶ οἰνοπωλεῖον μισοῦσι τοὺς δεσμώτας ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν πίνουσιν οἶνον.

— Ἀληθῶς, δὲν πίνω.

— Λυποῦμαι διὰ τὸν κύριον· θὰ ὑποφέρῃ περισσότερον τὴν ἐρημίαν...

Ἀλλὰ παρατηρῶν ὅτι δὲν μετέβαλλον ποσῶς ἀπόφασιν, ἐξῆλθε καὶ εἰς ὀλιγώτερον τῆς ἡμισείας ὥρας μοὶ ἐπαρουσίασε τὸ γεῦμά μου. Ἔφαγα ὀλίγον, ἔπιον ἓν ποτήριον ὕδατος, καὶ κατόπιν μὲ ἀφῆκε μόνον.

Τὸ δωμάτιον ἦτο ἐπὶ τοῦ ἰσογείου καὶ ἔβλεπε πρὸς τὴν αὐλήν. Φυλακαὶ δεξιά, φυλακαὶ ἀριστερά, φυλακαὶ ἄνωθεν, φυλακαὶ ἔμπροσθεν. Ἐστηρίχθην ὀλίγον ἐπὶ τοῦ παραθύρου καὶ ἤκουον τοὺς βηματισμοὺς τῶν σκοπῶν καὶ τὰ φρενητιώδη ἄτματα τῶν δεσμωτῶν. Ἔλεγον τότε κατ' ἐμαυτόν.—Πρὸ ἑνὸς αἰῶνος, τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἦτο μοναστήριον· αἱ ἅγιαι ἐκεῖναι παρθένοι αἵτινες τότε κατῴκουν ἐν αὐτῷ ἤθελον ποτὲ φανταισθῇ ὅτι τὰ δωμάτιά των σήμερον θὰ ἀντήχουν, οὐχὶ πλέον θρήνων εὐσεβῶν γυναικῶν καὶ ὕμνων ἁγίων, ἀλλὰ βλασφημιῶν καὶ αἰσχρῶν ἀσμάτων, καὶ ὅτι θὰ ἐνέκλειον πάσης τάξεως ἀνθρώπους ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προωρισμένους διὰ τὰ δεσμὰ καὶ τὴν λαιμητόμον; Καί, μετὰ παρέλευσιν αἰῶνος τίς θὰ ἀναπνέῃ εἰς τὰ δωμάτια ταῦτα; Ὦ! τῆς τοῦ χρόνου ταχύτητος, τῆς τῶν πραγμάτων ἀσταθείας! Δύναταί τις ὅταν σᾶς ἀναλογίζηται νὰ θλίβηται ἐὰν ἡ τύχη ἔπαυσε νὰ τῷ μειδιᾷ. ἐὰν ἐνταφιάζηται ἐντὸς μιᾶς φυλακῆς, ἐὰν ἀπειλῆται διὰ τῆς λαιμητόμου; Χθὲς ἤμην ὁ εὐτυχέστερος τῶν θνητῶν σήμερον δὲν ἔχω τὴν ἐλαχίστην παραμυθίαν ἐξ ἐκείνων αἵτινες ἐφαίδρυνον τὴν ζωήν μου· δὲν ἔχω πλέον ἐλευθερίαν, καὶ φίλων ἐπικοινωνίαν, δὲν ἔχω πλέον ἐλπίδας! Νὰ κολακεύωμαι εἶναι ἀφροσύνη. Ὄχι, δὲν θὰ ἐξέλθω ἐντεῦθεν ἢ ὅπως ῥιφθῶ εἰς φρικτώτερα ὑπόγεια, ἢ ὅπως παραδοθῶ εἰς τὸν δήμιον! Λοιπόν, τὴν ἐπομένην τοῦ θανάτου μου, θὰ ἦτο τὸ αὐτὸ ὡς ἐὰν ἀπέθνησκον εἰς ἓν ἀνάκτορον, ὡς ἐὰν ἐφερόμην εἰς τὸν τάφον περιβεβλημένος διὰ τῶν μεγαλειτέρων τιμῶν!

Σκεπτόμενος οὕτω ἐπὶ τῆς παροδικότητος τοῦ χρόνου εἶχον ἐνισχύσῃ κατά τι τὴν ψυχήν μου. Ἀλλ' ἠσθάνθην ἀποτόμως ἐπανερχομένην εἰς τὴν φαντασίαν μου τὴν προσφιλῆ εἰκόνα τοῦ πατρός τῆς μητρός, τῶν τεσσάρων ἀδελφῶν μου καὶ τινος ἄλλης οἰκογενείας τὴν ὁποίαν ἠγάπησα

Ἀνεχώρησεν δι' Ἰταλίαν ὅπως παραλάβῃ τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ ὁ νέος πρέσβυς τῆς Ἰταλίας κόμης Ἀλβ. Πιζάνη-Δόσση, ἐπιστρέψει δὲ κατὰ τὸν προσεχῆ Μάϊον.

Εὐχαρίστως ἀναγράφομεν τοὺς ἐπ' αἰσίοις τελεσθέντας ἀρραβῶνας τοῦ καλλίστου νέου κ. *Ἀντων. Πάτση* μετὰ τῆς εὖ ἠγμένης δεσποινίδος *Μαρ. Σέεμαν.* Τοῖς μνηστευθεῖσι, σὺν τοῖς θερμοτάτοις ἡμῶν συγχαρητηρίοις, εὐχόμεθα τὴν μέλλουσαν συμβίωσιν ὄλβιον.

Ἀποβιώσασα τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, ἐκηδεύθη ἐν πένθει ἡ σεβαστὴ καὶ ἐνάρετος δέσποινα *Ἄννα Ρώσση,* μήτηρ προσφιλὴς τῶν ἐνταῦθα προοδευτικωτάτων ἐργοστασιαρχῶν ἀδελφῶν Ρώσση, εἰς ἀπευθύνομεν τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συλλυπητήρια.

Ὁ ἐνταῦθα γερμανικὸς σύλλογος *Φιλαδέλφεια* ἑώρτασε τὴν ἑσπέραν τῆς Δευτέρας ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ τὴν 80στὴν ἐπέτειον τοῦ Βίσμαρκ διὰ συμποσίου εἰς ὃ παρεκάθισαν ὁ πρεσβευτὴς βαρῶνος Πλέσσεν, ὁ πρόξενος κ. Λύδερς καὶ ἅπασα ἡ ἐν Ἀθήναις γερμανικὴ παροικία. Κατ' αὐτὸ ἀπεστάλη καὶ συγχαρητήριον τηλεγράφημα πρὸς τὸν ἐν Friedrichsruhe διαμένοντα πρίγκηπα Βίσμαρκ.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἀκεφάλου πτώματος ἀπασχολεῖ ἐπὶ τοσοῦτον ἤδη χρόνον τὸ δημόσιον ἄνευ πρακτικοῦ ἀποτελέσματος. Καὶ μυθιστόρημα ἔτι ἐξεδόθη, ἴσως δὲ ἴδωμεν καὶ σατυρικήν τινα ἐφημερίδα, λαμβάνον οὕτω τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τραγικοῦ κωμικὸν χαρακτῆρα.

Ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ρυπαρὰ αὕτη ὑπόθεσις θὰ παύσῃ πλέον ἐξεγείρουσα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ δημοσίου, ἀφίοντες εἰς τὴν ἀνάκρισιν νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθῆκον αὐτῆς.

Πυκνὸν ἀκροατήριον ἐκ τῆς παρ' ἡμῖν κοινωνίας ἐπλήρου τὴν αἴθουσαν τοῦ «Ὁμίλου τῶν Φιλομούσων» κατὰ τὴν συναυλίαν τῆς δεσποινίδος *Ἀριάδνης Βαλεριάνη,* ἥτις ἐπανειλημμένως ἐχειροκροτήθη διά τε τὴν συμπαθῆ φωνὴν καὶ τὴν περὶ τὸ ᾆσμα τέχνην αὐτῆς. Ὡσαύτως ὀφείλομεν νὰ ποιήσωμεν εὐφήμου μνείας τῆς δεσποινίδος *Ὀρσολας Πόλιτο,* μαθητρίας τοῦ μουσικοδιδασκάλου κ. Νικολ. Ἀραμπιάνο, διὰ τὴν ἐν ἐντελείᾳ ἐπὶ κλειδοκυμβάλου ἐκτέλεσιν τῶν δυσχερεστάτων τεμαχίων τοῦ ἐκλεκτοῦ προγράμματος. Ἀμφότεραι αἱ δεσποινίδες, κατὰ γενικὴν τῶν εἰδημόνων ἐκτίμησιν, ὑπισχνοῦνται καλλιτεχνικὰς ἐν τῷ μέλλοντι προσωπικότητας.

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΜΑΣ

Τὸ πᾶν ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἀποπνέει ἄρωμα ἁπλότητος καὶ χριστιανικῆς γαλήνης. Αἱ «Φυλακαὶ» τοῦ *Silvio Pellico* εἶναι ἐκ τῶν σπανίων ὄντως ἀναγνωσμάτων ἅτινα γνωρίζουσι νὰ συγκινῶσι καὶ διὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν ἀξίαν καὶ διὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ συγγραφέως των. Εἶνε ἀληθῶς μέγα τὸ ἐνδιαφέρον προκειμένου περὶ ἱστορικῆς τινος ἀληθείας, περὶ γεγονότων ἐκτεθειμένων ἐν πάσῃ αὐτῶν τῇ ἁπλότητι, ἐν πάσῃ τῇ φυσικῇ αὐτῶν ζωηρότητι, προκαλούντων τὰ δάκρυα τῶν εὐγενῶν καρδιῶν!

Ὁ συγγραφεὺς τῆς Francesca da Rimini καὶ τῶν «Φυλακῶν» ἦτο πνεῦμα ἔξοχον, ὑπέροχον! Ἐν τῇ πλήρει ζωῆς νεανικῇ αὐτοῦ ἡλικίᾳ ἴσως ἡ σφριγῶσα φαντασία του ἐξώθησεν αὐτὸν εἰς πράξεις τινὰς συγγνωστέας. Πλὴν εἰσελθὼν ἅπαξ ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς δυστυχίας σχολείῳ, ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ τοῦ κόσμου, ἄνευ ἐπικοινωνίας φίλων, καταδεδικασμένος νὰ ἐνταφιασθῇ ζῶν ὑπὸ τὰς ὑγρὰς ἐκείνας κρύπτας, ἐπανεῦρε πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ψυχῆς του ἐναντίον τῆς ἀπελπισίας, τὸ θρησκευτικὸν αἴσθημα ὅπερ αἱ εὐσεβεῖς τῆς μητρός του φροντίδες εἶχον ἐγχαράξῃ ἐν τῇ καρδίᾳ του καὶ ἐπανευσὼν ἐγνώρισε νὰ διατηρήσῃ αὐτὸ τοσοῦτον ὑψηλά, ὥστε ἡ ἄδικος τῶν νόμων κατ' αὐτοῦ ἐτυμηγορία ἀντηχοῦσα εἰς τὴν ἀγγελικήν του ψυχήν, παρέσχεν ἡμῖν δεῖγμα ἀνέφικτον χριστιανικῆς ἀρετῆς διὰ τῆς συγγραφῆς τῶν «Φυλακῶν» του. Εὐτυχεῖς λογιζόμενοι ὅτι δυνάμεθα νὰ παρέξωμεν τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις τοσοῦτον ἐνδιαφέρουσαν ἐπιφυλλίδα, θερμῶς συνιστῶμεν τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς.

ὡς ἐὰν ἦτο ἰδική μου· οἱ φιλοσοφικοὶ συλλογισμοὶ δὲν ἔσχον πλέον οὐδεμίαν ἰσχύν. Συνεκινήθην βαθέως καὶ ἔκλαυσα ὡς μικρὸν παιδίον.

ΚΕΦ. ΙΙ

Πρὸ τριῶν μηνῶν ἀκριβῶς μετέβην εἰς Τουρῖνον καὶ ἐπανεῖδον κατόπιν ἐτῶν ἀπουσίας, τοὺς φιλτάτους αὐτουργοὺς τῆς ζωῆς μου, ἕνα ἀδελφὸν καὶ τὰς δύο ἀδελφάς μου. Ἅπασα ἡ οἰκογένειά μας ἦτο πάντοτε πολὺ ἠγαπημένη! Οὐδενὶ ἐκ τῶν τέκνων εἶχον ἐπιδαψιλευθῇ τόσα εὐεργετήματα παρὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός του. Ὦ! πόσον συνεκινήθην ὅτε εἶδον τοὺς σεβασμίους τούτους γέροντας ὑπὸ τῶν χρόνων καταβεβλημένους πλέον ἢ ὅσον τὸ ἐφανταζόμην! Πόσον τότε θὰ ἐπεθύμουν νὰ μὴ τοὺς ἐγκατέλειπον πλέον καὶ ἀφιερώσω τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου μου πρὸς παραμυθίαν τοῦ γήρατός των! πόσον ἐλυπούμην διότι κατὰ τὰς ὀλιγίστας ἐκείνας ἡμέρας τῆς ἐν Τουρίνῳ διαμονῆς μου εἶχον νὰ ἐκπληρώσω ὑποχρεώσεις τινὰς αἱ ὁποῖαι μὲ ἀπεμάκρυνον τῆς πατρικῆς μου στέγης, ἠναγκασμένος οὕτω νὰ ἀφιερῷ τόσον μικρὸν χρόνον εἰς τὸ φίλτατον ἐκεῖνο ζεῦγος! Ἡ δύστηνος μήτηρ μου ἔλεγε μετὰ πικρᾶς τινος μελαγχολίας· «Ἄχ! ὁ Σίλβιος δὲν ἦλθεν εἰς Τουρῖνον δι' ἡμᾶς!» Ἡ πρωΐα τῆς διὰ Μιλάνον ἀναχωρήσεώς μου ὑπῆρξε θλιβερωτάτη. Ὁ πατήρ μου ἀνέβη ἐπὶ τῆς ἁμάξης καὶ μὲ συνώδευσε σχεδὸν ἐπὶ ἓν χιλιόμετρον· κατόπιν ἐπέστρεψε μόνος. Ἐγώ, ἔστρεφον τὴν κεφαλήν ἵνα τὸν ἴδω καὶ πάλιν, ἔκλαιον δὲ καὶ ἠσπαζόμην δακτύλιόν τινα τὸν ὁποῖον μοὶ εἶχε δωρήσῃ ἡ μήτηρ μου· οὐδέποτε ἡ καρδία μου ἠσθάνθη μεγαλειτέραν ἀγωνίαν ἀποχωριζόμενος τῶν γονέων μου. Μὴ δίδων προσοχὴν εἰς τὰ προαισθήματα, ἐξεπληττόμην διότι δὲν ἠδυνάμην νὰ καταπνίξω τὴν θλῖψιν μου, ἠναγκάσθην δὲ μετὰ φρίκης νὰ εἴπω: «πόθεν ἡ ἔκτακτος αὕτη ἀνησυχία;» Μοὶ ἐφαίνετο ὅτι προέβλεπον μεγάλην τινὰ συμφοράν.

Τώρα, ἐν τῇ φυλακῇ μου, ἐνεθυμούμην τὴν φρίκην ἐκείνην, ἐνεθυμούμην ὅλους τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἤκουσα τότε παρὰ τοῦ στόματος τῶν γονέων μου. Τὸ παράπονον ἐκεῖνο τῆς μητρός μου «Ἄχ! ὁ Σίλβιός μας δὲν ἦλθεν εἰς Τουρῖνον δι' ἡμᾶς!» ἔπιπτεν ὡς μόλυβδος ἐπὶ τῆς καρδίας μου. Ἐπέπληττον ἑμαυτὸν διότι δὲν ἐδείχθην χιλιάκις τουφεώτερος πρὸς αὐτούς! Τοὺς ἀγαπῶ τόσον πολὺ καὶ τοῖς τὸ ἀπέδειξα τόσον ὀλίγον! Δὲν ὤφειλον πλέον νὰ τοὺς ἐπανίδω καὶ ἐκορέσθην ὀλίγον ἀπολαμβάνων τῶν φιλτάτων αὐτῶν ὄψεων! καὶ ἐφάνην τοσοῦτον φειδωλὸς εἰς τὰς ἐνδείξεις τῆς ἀγάπης μου! Αἱ σκέψεις αὗται μοὶ ἐσπάρασσον τὴν καρδίαν.

Ἔκλεισα τὸ παράθυρον καὶ ἤρχισα νὰ βαδίζω μίαν σχεδὸν ὥραν, νομίζων ὅτι τὴν νύκτα ἡ ἀνάπαυσις θὰ ἀφίπτατο ἀπ' ἐμοῦ. Ἐρρίφθην ἐπὶ τῆς κλίνης καὶ ὁ κόπος μὲ ἀπεκοίμισε.

ΚΕΦ. ΙΙΙ

Νὰ ἐξυπνήσῃ τις ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτὸς τὴν πρώτην ἑσπέραν τῆς ἐν φυλακῇ διαμονῆς του, εἶναι τι φρικτόν! — Εἶναι ποτὲ δυνατὸν (ἔλεγον, ἀναλογιζόμενος ποῦ εὑρισκόμην) εἶναι ποτὲ δυνατόν! ἐγὼ ἐνταῦθα! καὶ δὲν εἶνε ὄνειρον; Χθὲς λοιπὸν συνελήφθην; χθὲς ὑπεβλήθην εἰς τὴν ἐκτεταμένην ἐκείνην ἀνάκρισιν, ἥτις καὶ αὔριον θὰ ἐξακολουθήσῃ, καὶ τίς γνωρίζει μέχρι πότε; . . . Χθὲς λοιπὸν τὸ ἑσπέρας πρὶν ἢ κοιμηθῶ ἔκλαυσα τόσον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν γονέων μου; . . .

Ἡ ἀνάπαυσις, ἡ ἀπόλυτος σιγή, ὁ βραχὺς ὕπνος ὅστις ἐνίσχυσε τὰς δυνάμεις τῆς ψυχῆς μου, ἐφαίνοντο ὅτι ἐκατονταπλασίασαν ἐν ἐμοὶ τὴν δύναμιν τοῦ πάσχειν. Ἐν τῇ καθόλου ταύτῃ ἐλλείψει τέρψεων, ἡ περὶ τόσων ἀγαπητῶν ὑπάρξεων μέριμνα, καὶ ἰδίᾳ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς μητρός μου, ὅτε θὰ ἀνηγγέλλετο αὐτοῖς ἡ σύλληψίς μου, μετ' ἀκατασχέτου ἰσχύος ἐτάρασσε τὸν νοῦν μου . . .

— Τὴν στιγμὴν ταύτην, ἔλεγον, κοιμῶνται ἔτι ἀμέριμνοι, ἢ ἴσως ἀγρυπνοῦσι μετὰ τρυφερότητος ἀναλογιζόμενοι ἐμέ, πᾶν ἄλλο, φεῦ! σκεπτόμενοι ἢ ὅτι εὑρίσκομαι ἐν τῇ εἱρκτῇ! Εὐτυχεῖς αὐτοὶ ἐὰν ὁ Θεὸς τοὺς ἐκάλει πλησίον του πρὶν ἢ ἡ εἴδησις τῆς συμφορᾶς μου φθάσῃ εἰς Τουρῖνον. Φεῦ! τίς θὰ τοῖς δώσῃ τὸ σθένος νὰ ὑποστῶσι τὴν δοκιμασίαν ταύτην;

Ἐνδόμυχός τις φωνὴ μοὶ ἐφαίνετο ὅτι ἔλεγεν: — Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον πάντες οἱ τεθλιμμένοι ἐπικαλοῦνται, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον πάντες ἐν ἑαυτοῖς αἰσθάνονται, ἐκεῖνος ὅστις ἔδωκε τὴν δύναμιν εἰς μίαν μητέρα νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν υἱόν της ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ καὶ νὰ ἵσταται παρὰ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ὁ φίλος τῶν δυστυχῶν, ὁ φίλος τῶν θνητῶν!

Τὸ πρῶτον ἤδη ἡ θρησκεία ἐθριάμβευσεν ἐπὶ τῆς καρδίας μου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὀφείλω εἰς τὴν υἱικὴν καὶ μόνην στοργήν.

[Ἕπεται συνέχεια].

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ			ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΝ		
Ἀπρίλιος.			**Μάρτιος.**		
Ἁγ. Οὐγὼ ἐπισκόπου.	1	Δευτέρ.	20	Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Ἁγ. Σάββα Πατ.	
Ἁγ. Φραγκίσκου ἐκ Παύλης.	2	Τρίτη	21	Ἰακώβου ὁμολογητοῦ.	
Ἁγ. Βενεδίκτου τῆς Φιλαδελφείας.	3	Τετάρτ.	22	Βασιλείου ἱερομάρτυρος.	
Ἁγ. Ἰσιδώρου ἐπισκόπου.	4	Πέμπτ.	23	Νίκωνος ὁσιομάρτυρος.	
Ἁγ. Βικεντίου τοῦ Φερρερίου.	5	Παρασ.	24	Ζαχαρίου τοῦ ὁσίου.	
Ἁγ. Ξύστου Πάπα Ρώμης.	6	Σάββ.	25	**Ἐθνικὴ Ἑορτή.** Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου. Τοῦ Λαζάρου.	
Τῶν Βαΐων. Ἁγ. Σελεστινοῦ Ι Πάπα Ρώμης.	7	Κυριακ.	26	**Βαΐων.** Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.	
Μεγάλη Δευτέρα. Διονυσίου ὁμολογητοῦ	8	Δευτέρ.	27	Μεγάλη Δευτέρα. Ματρώνης τῆς ὁσίας.	
Μεγάλη Τρίτη. Ἁγ. Μαρίας Κλεόπης.	9	Τρίτη	28	Μεγάλη Τρίτη. Ἱλαρίωνος τοῦ νέου.	
Μεγάλη Τετάρτη. Ἁγ. Πομπηΐου μάρτ.	10	Τετάρτ.	29	Μεγάλη Τετάρτη. Μάρκου ἐπ. Ἀρεθουσ.	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ ἡμέτερον πρόγραμμα.
Ἡ Φιλοπατρία. Κοινωνικὴ μελέτη ὑπὸ Θ. Σ.
Ὁ ἔξω Κόσμος.
Ὁ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγών.
Τὸ Δεκαήμερον.
Ποικίλα.
Ὁ μυστικὸς δεῖπνος. Εἰκὼν τοῦ ἕλληνος ζωγράφου Ν. Καντούνη.
Ἡ ἐν Κερκύρᾳ κηδεία τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ι. Ζαφείρου.
Κοινωνικαὶ σημειώσεις.
Αἱ φυλακαί μου. Silvio Pellico. Ἐπιφυλλὶς κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ.
Ἡμερολόγιον.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ὑπὸ τὴν προστασίαν
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.
ΔΙΑΡΚΗΣ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ
Περίοδος πρώτη
ἀπὸ 16 Ἀπριλίου μέχρι 30 Ἰουνίου 1895
ΕΝ ΤΩΙ ΖΑΠΠΕΙΩΙ
Διὰ προφορικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Διαρκοῦς Ἐκθέσεως ἐν τῷ Ζαππείῳ τὰς καθημερινὰς ἀπὸ ὥρας 9—12 π.μ. καὶ 2 — 5 μ. μ. Πᾶσα ἐπιστολὴ σχετικῶς πρὸς τὴν ἔκθεσιν διευθυντέα «Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Βιοτεχνικὴν Ἑταιρίαν, ὑπηρεσία διαρκοῦς ἐκθέσεως, εἰς Ἀθήνας».

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
ΒΕΓΓΑΛΙΚΑ ΦΩΤΑ
Ὑπὸ εὐρωπαίου τεχνίτου ἐξ ἀρίστων ὑλικῶν.
Πληροφορίαι ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ κ. Γεωρ. Λίβερτ, ὁδὸς Πραξιτέλους ἀριθ. 35.

ΙΩΑΝ. ΧΑΛΑΒΑΖΗΣ
ΚΑΠΝΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 43.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΑΝΘΑΚΗΣ
Ὀδοντοϊατρὸς
Ὁδὸς Πραξιτέλους ἀριθ. 47.
Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τῆς 9 — 12 π. μ. καὶ 2 — 6 μ. μ.

ΓΑΣΠ. ΔΕΛΕΝΔΑΣ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΘΗΡΑΪΚΩΝ ΟΙΝΩΝ
Ὁδὸς Ἀθηνᾶς ἀριθ. 32.
(Ἔναντι σιδηροδρομ. σταθμοῦ Προεκτάσεως).

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΛΕΖΙΟΣ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Ὁδὸς Πραξιτέλους ἀριθ. 8.

ΙΩ. ΜΑΚΡΥΩΝΙΤΗΣ
ΡΑΦΕΙΟΝ
(πρῴην Κόπτης τοῦ Βεριέ).
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡΙΘ. 30

ΠΕΤΡΟΣ ΚΟΠΠΟΛΑΣ
ΡΑΦΕΙΟΝ
Ὁδὸς Καλαμιώτου ἀριθ. 48.

ΠΙΛΟΠΟΙΕΙΟΝ
ΑΛΦΟΝΣΟΥ ΛΑΜΠΕΛ
ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ 90 — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Μεγάλη συλλογὴ Ἑλληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν πίλων ἀνδρῶν καὶ παίδων.
ΠΙΛΟΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΑΡΤΟΠΟΙΕΙΟΝ
Κ. ΛΙΒΕΡΤ ΚΑΙ Σ^Α
1888 Ἀργυροῦν Βραβεῖον Ἐκθέσεως Ὀλυμπίων
Διὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα ἔκτακτος ἐκλογὴ τῶν ποικίλων εἰδῶν τῆς ἀνεγνωρισμένης κατασκευῆς τοῦ καταστήματος.
1894 Ἀργυροῦν Βραβεῖον Ἐκθέσεως Stuttgart

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΟΚΟΛΑΤΑΣ
ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΥ & ΛΟΥΜΠΙΕ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
Βραβευθὲν ἐν τῇ ἐν *Stuttgart* εἰδικῇ ἐκθέσει τῆς ζαχαροπλαστικῆς τέχνης·

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ
ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Νομισματοκοπείου — Παρὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας.
Τὸ Τυπογραφεῖον τῆς **Ἑστίας** ἔχει τὴν ἀντιπροσωπείαν τῶν ἑξῆς γερμανικῶν οἴκων:
Franz Franke ἐν Βερολίνῳ, *Koenig u. Bauer* ἐν Βυρτσβούργῳ, *A. Hamm* ἐν Φράκενταλ καὶ *Berger u. Wirth* ἐν Λειψίᾳ. Ἀναλαμβάνει τὴν προμήθειαν ὅλων τῶν εἰδῶν τῆς τυπογραφικῆς καὶ βιβλιοδετικῆς, τυπογραφικὰ πιεστήρια παντὸς εἴδους, μηχανὰς βιβλιοδετικῆς, εἴδη στερεοτυπίας, μελάνην, πάσαν κυλίνδρων κλπ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ 1895—790